

LAUSANNEN JULISTUS I

Väinö Hotti

Lausannen julistus (teh. VHn)

Johdanto

Me Jeesuksen Kristuksen seurakunnan jäsenet, kansainvälisen Evankelioimisen maailmankongressin osanottajat Lausannessa yli 150 kansakunnasta, ylistämme Jumalaa hänen suuresta pelastusteostaan ja riemuitsemme yhteydestä, joka meillä on häneen ja toinen toiseemme. Olemme syvästi liikuttuneet siitä, mitä Jumala tekee ajassamme, epäonnistumisemme ajavat meitä parannukseen ja evankelioimis-tehtävän keskeneräisyys on meille haaste. Me uskomme, että evankeliumi on Jumalan hyvä sanoma koko maailmalle. Hänen armonsä avulla olemme päättäneet totella Kristuksen käskyä julistaa tuota sanomaa koko ihmiskunnalle ja tehdä jokaisesta kansasta hänen opetuslapsiaan. Siksi haluamme vahvistaa sen, mitä uskomme ja mitä olemme päättäneet ja tehdä julistuksemme tiettäväksi.

LAUSANNEN JULISTUKSEN TAKUUMIEHET

BILLY GRAHAM
7.11.1918 –
21.2.2018
NETTIKUVA

JOHN STOTT
27.4.1921 –
27.7.2011
NETTIKUVA

Lausannen julistus on vuonna 1974 annettu kristillinen julistus. Heinäkuussa 1974 Sveitsin Lausannessa kokoontui noin 2300 osanottajaa jotka edustivat laajaa joukkoa erilaisia kristillisiä kirkkoja ja yhteisöjä yli 150 maasta. [Wikipedia](#).

Julistus on monessa mielessä raamatullinen ja kristittyjä yhdistävä. **Siinä on kuitenkin kaksi kohtaa (5,6), jotka ovat ristiriidassa Raamatun kanssa:**

5. Kristityn yhteiskunnallinen vastuu

Me uskomme, että Jumala on sekä kaikkien ihmisten Luoja että Tuomari. **Siksi meidänkin pitäisi olla kiinnostuneita oikeuden ja sovinnon toteutumisesta kautta koko inhimillisen yhteiskunnan sekä ihmisten vapautumisesta kaikenlaisesta sorrosta.** Koska ihmiskunta on luotu Jumalan kuvaksi, jokaisella ihmisellä on – rotuun, uskontoon, ihonväriin, kulttuuriin, yhteiskuntaluokkaan, sukupuoleen ja ikään katsomatta – jo itsessään arvonsa, jonka tähden häntä pitäisi kunnioittaa ja palvella eikä riistää. Tässäkin meillä on paljon kaduttavaa sekä laiminlyöntiemme tähden että myös siksi, että **toisinaan olemme pitäneet evankelioimista ja yhteiskunnallista valvetuneisuutta toisensa poissulkevinä asioina. Vaikka sovinto ihmisen kanssa ei ole evankelioimista eikä poliittinen vapautuminen sama kuin pelastus, me siitä huolimatta uskomme sekä evankelioimisen että yhteiskunnallis-poliittisen osallistumisen olevan osa kristillistä vastuutamme.** Näin siksi, että ne molemmat ovat välttämätöntä seurausta siitä, mikä on oppimme Jumalasta ja ihmisestä, miten rakastamme lähimmäistämme ja olemme kuuliaisina Jeesukselle Kristukselle. **Sanoma pelastuksesta sisältää myös sanoman kaikenlaisen vieraantumisen, sorron ja syrjinnän tuomiosta.** Meidän ei pitäisi pelätä esittää tuomiota pahuudesta ja vääryydestä, missä ne sitten ilmenevätkin. Kun ihmiset vastaanottavat Kristuksen, he syntyvät uudestaan hänen valtakuntaansa, ja heidän on, ei vain osoitettava, vaan myös **levitettävä sen vanhurskautta epävanhurskaan maailman keskellä.** Pelastuksemme muuttavan vaikutuksen tulisi ulottua kaikille meidän henkilökohtaisille ja sosiaalisille vastuualueille. Usko ilman tekoja on kuollut. Apt. 17:26,31, 1 Moos. 18:25, Jes. 1:17, Ps. 45:7, 1 Moos. 1:26,27, Jaak. 3:9, 3 Moos. 19:18, Luuk. 6:27,35. Jaak. 2:14-16, Joh. 3:3,5, Matt. 5:20, 6:33, 2 Kor. 3:18, Jaak. 2:20).

USKOVAN KIINNOSTUKSEN KOHDE

”Siksi meidänkin pitäisi olla kiinnostuneita oikeuden ja sovinnon toteutumisesta kautta koko inhimillisen yhteiskunnan sekä ihmisten vapautumisesta kaikenlaisesta sorrosta.”

OSMO TIILILÄ suomi aikoinaan kirkkoa siitä, että sen toiminnan painopiste oli ”tämänpuoleisissa”. Tiililä jyrisi: KIRKKO ON SITÄ VARTEN, ETTÄ TÄÄLLÄ KUOLLAAN!

Uskova on ”uuden aioonin kansalainen”:

”Mutta **meillä on yhdyskuntamme taivaissa**, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi” (Fil.3:20).

Paavalin aikaan oli paljon orjia, mutta Paavali kehotti kutakin olemaan siinä asemassa, jossa hänet oli kutsuttu:

”Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. **Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä vapaaksi, niin ole enemmän siinä osassasi.** Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja” (1. Kor.7:20-22).

USKOVA MAAILMAN PARANTAJANA

KAKSI LINJAA MAAILMAN PARANTAMISEEN

1. Golgatan kautta

- 1) Uudestisyntyneiden teologia (*theologia regenitorum*)
- 2) Lähetyskäsky
- 3) Lain saarna

- 4) Vanhurskautaminen ja uudestisyntyminen
- 4) Herätyskristillisuus

2. Golgatan ohi

- 1) Uudestisyntymättömien teologia (*theologia irrogenitorum*)
- 2) 1. Uskonkappaleen kristillisuus
- 3) Ahtaan portin ohi: **"Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri"** (Joh.10:1).
- 4) Kasvatuskristillisuus

USKOVAN SUHDE MAAILMAAN

Uskova on erotettu tästä maailmasta. Hänelle kuuluu käsky erota maailmasta:

'Me olemme koettaneet parantaa Baabelia, mutta ei hän ole parantunut. Jättäkää hänet ja menkäämme pois' (Jer.51:9).

Lootin oli vaikea sanoutua maailmasta irti; hän halusi "hapattaa" sitä omalla hurskaalla elämällään:

"Aamun sarastaessa enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: "Nouse, ota vaimosi ja molemmat tyttäresi, jotka ovat luonasi, ettet hukkuisi kaupungin syntivelan tähden" (1. Moos.19:15).

"Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani". Sentähden: **"Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko;**

niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttäreni, sanoo Herra, Kaikkivaltias" (2. Kor.6:14-18).

”Ja minä kuulin toisen äänen taivaasta sanovan: **”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin kärsiä hänen vitsauksistansa”** (Ilm.18:4).

Muukalainen

Uskova on muukalainen tässä maailmassa. Hän on vieraassa maassa; hänen kotinsa on taivaassa. Muukalaisena hän joutuu toisten hylkäämäksi ja halveksimaksi; muukalaisvihan kohteeksi.

”Uskon kautta hän eli **muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vieraassa maassa**, asuen teltoissa lisäkin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä... Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja **tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä”** (Hebr.11:9,13).

”Oon vieras, muukalainen Mä aina päällä maan. Mun kotini ei täällä Alhaalla olekaan. Ylhäällä koti mulla On luona Jumalan, Autuuden, rauhan maassa, Ja sinne halajan. Oi, koti rakkahin. En löydä vertaa sulle Mä missään päällä maan” (HLV 529:1 / Lina -Sandell Berg).

Kompromissikristitty

Loot edustaa kompromissikristittyä; **tämä kaikki ja taivas myös!** ”Loot – kristityt” eivät seuraa Vapahtajaa – he eivät myöskään ole Sanalle kuuliaiset! He ovat epäpuhtaita ja haureellisia! Loot – kristitty haluaa olla mahdollisimman lähellä maailmaa, mutta samalla kuitenkin Jeesuksen oma.

”Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. **Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee.** Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle, eikä heidän suussa ole valhetta havaittu; he ovat **tahrattomat”** (Ilm.14:4,5).

”Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä” (1. Joh.2:15).

”Te avionrikkajat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen” (Jaak.4:4).

Tuhoon tuomittu maailma

Kääntymätön ihminen kuluttaa armonaikaansa remonteeraamalla tulen ruuaksi tuomittua maailmaa – uskovalla täytyy olla toinen suuntaus:

”Nostakaa silmänne taivasta kohti ja katsokaa maata, joka alhaalla on, sillä taivaat katoavat kuin savu ja maa hajoaa kuin vaate ja sen asukkaat kuolevat kuin sääsket” (Jes.51:6).

”**Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomien ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään ... Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat ... teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!**” (2. Piet.3:7,10,12).

(nettikuva)